

בש"פ 868/23 - אליצור מאיר חי מועטי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 868/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית
המשפט המחוזי בחיפה בעמ"ת 47018-01-23
שניתנה ביום 24.01.2023 על ידי כבוד השופט א' דגן

בשם המבקש:

עו"ד יניב אביטן

החלטה

1. בקשה למתן רשות לערור ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט א' דגן) בעמ"ת 47018-01-23 מיום 24.01.2023. בהחלטה זו, קיבל בית המשפט המחוזי ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום בקריות (כבוד השופט י' וסרקרוג) במ"ת 14076-01-23 מיום 17.01.2023.
2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת צו הגנה שניתן על-ידי בית משפט לענייני משפחה בתמ"ש 29879-03-22. לפי המתואר בכתב האישום, בין יום 30.09.2022 ליום 25.12.2022 יצר המבקש קשר עם המתלוננת - גרושתו - בשלושה מקרים שונים, בכך שהתקשר אליה והגיע לביתה. זאת, בניגוד לצו שניתן.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ביום 17.01.2023, התקיים דיון בבקשה, במהלכו הסכים המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, אם כי טען שלא נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה. באותו יום, קבע בית המשפט כי מתקיימים התנאים לעצור את המבקש עד לתום ההליכים נגדו, והורה על שחרור המבקש לחלופת מעצר מסוג מעצר בית תחת פיקוחם של הוריו.
5. ביום 24.01.2023, קיבל בית המשפט המחוזי ערר שהגישה המשיבה על החלטה זו. בית המשפט המחוזי סבר, כי החלופה שנקבעה אינה מתאימה בנסיבות העניין להוות חלופת מעצר, בשים לב למסוכנות הנשקפת מהמבקש, כמו גם הקושי ליתן בו אמון. כן דחה בית המשפט את טענת המבקש, לפיה צו ההגנה שניתן נגדו נפסד (Void), וזאת בין היתר, משום שזה ניתן בהסכמתו.
6. על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפניי.
7. לטענת המבקש, בקשתו עומדת באמות המידה הקבועות למתן רשות לערור ב'גלגול השלישי' הן משום שהיא מעלה שאלה משפטיות עקרוניות; הן משום שהיא מעלה נסיבות מיוחדות המצדיקות מתן רשות לערור. אשר לשאלה העקרונית, טוען המבקש, כי בקשתו מעלה את השאלה האם ניתן לקבוע צו הגנה לתקופה הגבוהה מהתקופה המרבית הקבועה בחוק, כאשר מי שהצו מופנה נגדו נותן הסכמתו לכך. אשר לנסיבות המיוחדות, נטען, כי החלטת בית המשפט איננה מידתית, היות שמשמעותה היא מעצרו של המבקש לתקופה שעשויה להיות ארוכה מן העונש שצפוי להיות מושת עליו ככל שיורשע בדיון. עוד נטען, כי לא קיימות ראיות לכאורה הקושרות אותו לביצוע העבירה.
- דיון והכרעה
8. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת אף מבלי להידרש לתשובת המשיבה.
9. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי, ב"גלגול שלישי", תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 7418/22 דרדיק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (20.11.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחותה.
10. צו ההגנה שניתן נגד המשיב נקבע ביום 06.04.2022, ובשל כך הוא אינו חורג מפרק הזמן המרבי הקבוע בחוק (סעיף 5(א) לחוק מניעת אלימות במשחה, התשנ"א-1991). בהתאם לכך, עניינו של המבקש אינו מעלה כל שאלה עקרונית הנוגעת לאפשרות לחרוג מפרק זמן זה.
11. כמו כן, לא מצאתי ממש ביתר טענות המבקש. המבקש נתן הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה, כך שלא מצאתי שנפל פגם בקביעה זו. ככל שסבור המבקש, כי יש מקום לשחררו לחלופת מעצר, פתוחה לפניו הדרך להגיש בקשה מתאימה בעניין זה לבית משפט השלום.
12. אשר על כן, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ב בשבט התשפ"ג (13.2.2023).

ש ו פ ט

